

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I. a.s.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. Z. M., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanej **U.**, so sídlom v B., **o zaplatenie 3 401,58 € (102 476,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 8 C 267/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. októbra 2010 sp. zn. 14 Co 232/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava II dňa 11. apríla 2008 domáhala voči žalovanej zaplatenia istiny 3 401,58 € (102 476,-- Sk) so 14,25 % úrokom z omeškania z titulu neuhradenia faktúr za dodanie liekov a zdravotníckych pomôcok.

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 23. februára 2009 č. k. 8 C 267/2008-59 konanie v časti istiny pre späťvzatie žaloby zastavil a v časti príslušenstva zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňi úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 800,34 € od 16.2.2008 do 25.9.2008, zo sumy 807,81 € od 9.3.2008 do 25.9.2008, zo sumy 1 243,34 € od 7.3.2008 do 25.9.2008, zo sumy 380,87 € od 13.3.2008 do 25.9.2008, zo sumy 11,62 € od 5.8.2007 do 2.12.2008 a zo sumy 157,60 € od 20.2.2008 do 27.8.2008. Vo zvyšku uplatneného príslušenstva žalobu zamietol z dôvodu, že vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako občianskoprávny, preto určil úrok z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby NBS platnej v prvý deň omeškania. Žalovanej uložil

povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 528,62 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. októbra 2010 sp. zn. 14 Co 232/2009 na odvolanie žalobkyne vo zvyšnej časti nepriznaného úroku z omeškania zmenil napadnutý prvostupňový rozsudok tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 800,34 € od 17.2.2008 do 25.9.2008, zo sumy 807,81 € od 10.3.2008 do 25.9.2008, zo sumy 1 243,34 € od 8.3.2008 do 25.9.2008, zo sumy 380,87 € od 14.3.2008 do 25.9.2008, zo sumy 11,62 € od 6.8.2007 do 2.12.2008 a zo sumy 157,60 € od 21.2.2008 do 27.8.2008. Zároveň zaviazal žalovanú na zaplatenie trov prvostupňového a odvolacieho konania žalobkyni v celkovej výške 225,44 € do rúk jej právnej zástupkyne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vec právne posúdil podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. Uviedol, že dodávkou liekov a zdravotníckych pomôcok od žalobkyne realizovala žalovaná ako verejne dostupný poskytovateľ ústavnej zdravotnej starostlivosti, ktorá je formou zdravotnej starostlivosti zabezpečovanej štátom ako verejnej potreby v rámci ústavne garantovaného práva na ochranu zdravia. Vzťah medzi účastníkmi konania z kúpnej zmluvy preto posúdil ako obchodnoprávny a priznal žalobkyni z jednotlivých dlžných súm úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, ktorá ho žiadala zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke priznaných úrokov z omeškania a kvalifikácie vzťahu medzi účastníkmi konania. Ďalej mala dovolateľka za to, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd vo výroku svojho rozhodnutia nevyslovil prípustnosť dovolania v danej veci, keďže išlo o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žiadala tento mimoriadny opravný prostriedok zamietnuť z dôvodu jeho neprípustnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 5 tohto ustanovenia, dovolanie totiž nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Ak je však predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie v takomto prípade nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Predmetom sporu v danej veci bolo zaplatenie istiny 3 401,58 € (102 476,-- Sk) so 14,25 % ročným úrokom z omeškania. V časti istiny súd prvého stupňa konanie zastavil a v časti príslušenstva vyhovel žalobe do výšky úroku 8,5 % a vo zvyšku (t. j. 5,75 %) žalobu zamietol. Odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil v zamietajúcom výroku a žalobe aj v časti 5,75% úroku z omeškania vyhovel. Predmetom dovolacieho konania je teda len príslušenstvo pohľadávky, ktoré po vyčíslení predstavuje sumu 110,05 €. Súd dospel k tejto čiastke vypočítaním denných úrokov z dlžných súm vynásobených obdobím omeškania (5,75 % z 800,34 : 366/priestupný rok/ x 222 = 27,91 €; 5,75 % z 807,81 : 366 x 200 = 25,38 €; 5,75 % z 1 243,34 : 366 x 202 = 39,46 €; 5,75 % z 380,87 : 366 x 196 = 11,73 €; 5,75 % z 11,62 : 366 x 485 = 0,89 €; 5,75 % zo 157,60 : 366 x 189 = 4,68 €), ktoré položky po sčítaní činia sumu nižšiu ako bol trojnásobok minimálnej mzdy v čase podania návrhu. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde bola ku dňu podania návrhu (11. apríla 2008) výška minimálnej mzdy 268,87 € (8 100,-- Sk) a jej trojnásobok predstavoval 806, 61 €, ktorú čiastku neprevyšuje suma 110,05 € tvoriaca predmet dovolacieho konania.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. K dovolateľkou namietanej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom nepripustením dovolania

výrokom odvolacieho súdu v danej veci treba uviesť, že odvolací súd nemôže vysloviť prípustnosť dovolania v prípade uvedenom v § 238 ods. 5 O.s.p., ktoré ustanovenie zo zákona vylučuje prípustnosť dovolania v tzv. „sporoch malej hodnoty“ bez ohľadu na skutočnosť, že dovolaním je napadnutý zmeňujúci (dovolateľka nesprávne uvádza potvrdzujúci) rozsudok odvolacieho súdu (porovnaj ZSP č. 6/2007). Okrem toho je vecou odvolacieho súdu a nie procesným právom účastníka konania, či tento súd proti svojmu rozhodnutiu pripustí dovolanie.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalobkyne, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jej zástupkyne k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová